

COMEZO DUN POEMARIO

Escola de Francoforte.

Adorno. “As obras
de arte
saen
do mundo
empírico
e producen
un mundo
cunha esencia
propia”

A cuestión da esencia,

a cuestión da orixe:

A carón da Coruña,
limitando polo mar
esta aldea que é
área metropolitana
chámase
Suevos

Se puidese

elixir unha cidade

de nacemento

elixiría a mesma,

aínda que tal vez,

París.

Dicía en

#INDUSTRIAL

“Tal vez voemos polos aires”,
perto da refinería.

A ruta que bordea Suevos pode ser a de Manhattan
(entrevista con inma lópez silva)

Dúas
cidades
de moda,

Nova Iorque

e

París,

na moda

e para a moda

/ Modas /

/ Tendencias /

/ Popularidades súbitas /

Título da conversa con Sande no cgai.

“Todo está ao noso alcance”.

Unha cámara,
unha cámara de vídeo.

Todos poden ser cineastas,
e poetas

todos poden ser o que queiran
pero

non podemos elixir
a cidade onde nacer

París.

Vinteun anos.

Alvedro,

dúas horas

e xa estamos en París!

Nese avión,
un home sentado ao meu carón collía o avión para ir traballar
todos os días.

O iep,
é unha institución moi reputada de onde saen
os Presidentes da República francesa.

A esencia,

as orixes,

no tempo do *constructio*.

Constructio o video no Porto Exterior.

E o reino suevo de galiza?

O castro

A arte do reino suevo da galiza

“Algunhas obras que eran Arte, xa non o son.”

O canon.

O clasicismo.

A música clásica lévame
ás variacións goldberg.

Un lonxano antecesor deste poema.

Ou non tan lonxano.

Cuestión de perspectiva.

Subxectividades; tantas como seres.

Únicos,

singulares,

insubstituíbeis.

René

“Os teus nervios atrófianse entre cella e cella”

Que importancia teñen todas as apertas que foron dadas?

da-dá

Despedirse no aeroporto de México.

GUIÓN ronsel pan (o libro que é filme).

Un triángulo
amoroso ficticio.

BORGES!

“Non hai azar, só encontros”

Wissam agora en Canadá;

Roger segue en Beirut.

Con eles úne

-me

le mans.

24 horas.

A chamarada industrial.

Esa que nunca se apaga.

A produción compulsiva.

O capitalismo. O anarco-capitalismo.

Sacarlle rédito!!

Viaxes a México por 600 euros.

Alí pintara a Vitoria de Samotracia.

Un mural na biblioteca da Escola de artes plásticas.

**A arte que foi
e xa non é.**

**Os poemas que foron
e xa non son.**

**Isto non pode ser
un anti-poema.**

Un anti-todo.

*A imposición da identidade,
o non-idéntico.*

E os imaxinarios coléctivos.

Intersubxectividades que crean o mundo.

A alteridade constitutiva da arte.

Se lemos

o mesmo,

seremos o mesmo?

E nada existe fóra de min.

Dani Salgado:

“Mantén sempre a posibilidade de negarte”

Vietcong.

Ruído.

Música experimental.

Spoken word.

Puramente espirituais na época da reificación
submerxidos nese intercambio mercantil.

Budismo.

Sutra do Diamante.

O diamante que se converte
en corazón.

Miles Davis

eleva a miña vibración anímica.

Jazz.

Voltamos a París,

a cidade onde non nacín.

O concerto de jazz no que el
non apareceu.

Soa.

Aplaudindo.

Chegar

a coñecerse a si mesmo no tempo das identidades
nómades.

Aquí,

aló.

Agora,

despois.

No future.

Vivre sa vie.

Maio do 68.

Anos 60.

Julián Hernández que lle subministra a
pastilla ao seu gato.

Giuseppe
o gato de Borxa vilas
inmortalizado na foto comigo.

Eu que cortara moito o cabelo.

Todas temos etapas co cabelo moi curto
quizais para sempre e as mulleres que non queren ensinalo...

A memoria do diploma de estudos avanzados.

Respeito a outras culturas.

A (des)aparición de ocidente,
conversa con
dani palau.

USA. Addison. O disco “Stay Alive”.

Outro grupo
que se dissolve.

Unha fin
que
se instala.

Saír
do círculo

entrar na espiral

Gz celta

inventar unha posíbel lingua,

o labirinto de babel,

un mito fundacional.

Lendas.

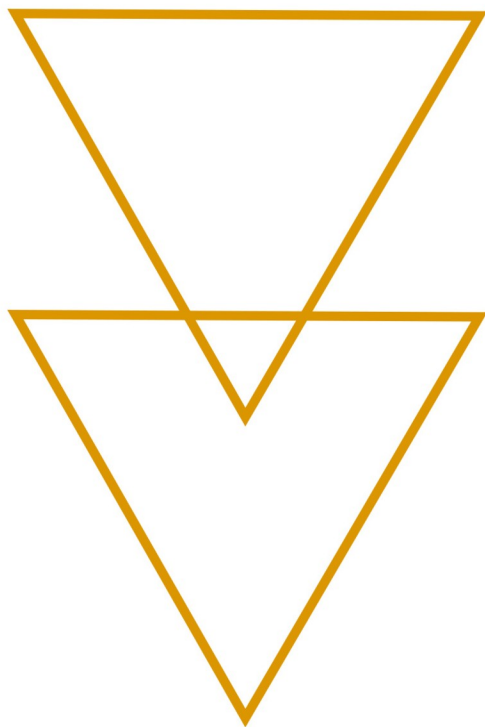
A dama do Lago,
amiga de Merlín,

quen o seduce até

aniquila-lo.

Aniquilarei

este poema,
estes versos, neste preciso
intre.

asociación de **escritoras**
escritores en lingua galega